

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 238/2020
30.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „АА“ из ..., чији је пуномоћник Никола Мађинац адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Пожаревцу, ради заштите од дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7603/18 од 18.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7603/18 од 18.03.2019. године - одлука садржаних у првом и другом ставу изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву П 430/17 од 22.09.2017. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац ДОО „АА“ из ... тражио да се обавезе тужена Република Србија - Министарство правде, на накнаду штете у износу од 13.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.01.2017. године до исплате (алинеја 1); утврди да тужена Република Србија преко свог органа - Привредног суда у Панчеву дискриминаторски поступа према тужиоцу на начине наведене у изреци (алинеје 2-5) и да се тужена обавезе да тужиоцу накнади парничне трошкове колико исти буду изнели са законском затезном каматом од пресуђења до исплате (алинеје 6 и 7).

Решењем Вишег суда у Смедереву П 430/17 од 17.06.2018. године одбијен је предлог тужиоца за доношење допунске пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7603/18 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Смедереву П 430/17 од 22.09.2017. године у делу првог става изреке - алинеје 2, 3, 4 и 5. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Смедереву П 430/17 од 11.06.2018. године. Ставом трећим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у

Смедереву П 430/17 од 22.09.2017. године у делу првог става изреке - алинеје 1, 6 и 7, и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у другостепеном поступку. Одлучујући о тужиочевој жалби другостепени суд није погрешно применио одредбе Закона о парничном поступку наведене у ревизији, а у образложењу побијане пресуде је навео јасне и прихватљиве разлоге о неоснованости жалбених навода о релативно битним повредама одредаба парничног поступка учињених у поступку пред првостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је Привредном суду у Панчеву поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе ради наплате свог новчаног потраживања од извршног дужника Предшколске установе „ББ“ из Предложено извршење одређено је решењем о извршењу Ив 362/15 од 29.05.2015. године које је, поводом приговора извршног дужника, решењем од 08.06.2015. године стављено ван снаге у делу којим је одређено извршење и даљи поступак настављен пред истим судом по правилима парничног поступка. О тужичевом захтеву у том поступку одлучено је пресудом Привредног суда у Панчеву П 247/15 од 13.05.2016. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се наводима ревизије не доводи у сумњу, нижестепени судови су правилно закључили да у конкретном случају не постоји дискриминација тужиоца.

Тужилац сматра да се Привредни суд у Панчеву, поступањем у извршном и парничном поступку, директно ставио на страну тужене у том спору - Предшколске установе „ББ из ... и заштитио је од законских последица и ризика пресуђења у корист тужиоца, те тако заштитио државну својину а тужиоца дискриминисао зато што је привредно друштво у приватној својини.

Законом о забрани дискриминације („Службени гласник Републике Србије“, број 22/09) прописано је: да изрази „дискриминација“ и „дискриминаторско поступање“ означавају свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, односно пропуштање (искључење, ограничење или давање првенства) у односу на лица или групе лица, као и чланове њихових породица или њима блиска лица, на отворен или прикривен начин које се заснива

на неком личном својству (набројаном у означеном члану) и другим стварним, односно претпостављеним личним својствима (члан 2. став 1); да се изразима „лице“ и „свако“ означава и правно лице које је регистровано, односно обавља делатност на територији Републике Србије (члан 2. ста 2); да свако има право да му надлежни судови и други органи јавне власти Републике Србије ефикасно штите од свих облика дискриминације (члан 3. став 1); да су сви једнаки и уживају једнак положај и једнаку правну заштиту без обзира на лична својства и да је свако дужан да поштује начело једнакости, односно забране дискриминације (члан 4. став 1. и 2).

Из наведених законских одредби произилази да је главно обележје дискриминације неоправдано прављење разлике између лица које је засновано на неком њиховом личном својству. У овом случају, тужилац није било којим актом или пропустом у поступању Привредног суда у Панчеву био дискриминисан на непосредан или посредан начин. Према члану 142. став 2. Устава Републике Србије, судови су самостални и независни у свом раду и суде на основу Устава, закона и других општих аката када је то предвиђено законом, општеприхваћених правила међународног права и потврђених међународних уговора. Због тога поступање судова приликом одлучивања о захтевима и предлозима странака не може бити дискриминаторско поступање.

О трошковима поступка одлучено је правилном применом чланова 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога, неосновано се ревизијом указује и на погрешну примену материјалног права, због чега је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић